

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theses Theologicae De Peccatis Ignorantiae Et Potissimum Ignorantiae Juris Naturae

Huygens, Gommarus

Lovanii, [1683?]

II. Abaelardus negavit dari peccata Ignorantiæ: eadem doctrina infertur ex
sententia cujusdam Vlici Ionson.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40433

CONCLUSIO PRIMA.

Ignorantia & Concupiscentia sunt pœna peccati.

Eicit Deus, inquit Aug. hominem rectum, ac per hoc voluntatis bonæ: non enim rectus esset bonam non habens voluntatem. Et alibi: Christiano dubitare fas non est, rectum & omni vitio carentem creatum esse hominem primum, in quo omnium hominum concreata natura est. Item,

Erat in eo devotio tranquilla peccati, quâ manente nullum omnino aliud malum quod contristaret, irruerat. Hæc & alia similia Aug. diversis locis.

Hinc consecutaneum est quod homo in isto felici statu non habuerit imperitiam vel insipientiam, non ignorantiam, nec errorem, aut cæcitatem: siquidem illa & vitia sunt & mala sunt. Ulterius hinc consecutaneum, quod ista in hoc statu sint pœna. *Non enim parva pœna est, ut ait Aug. ipsa insipientia vel imperitia: idem procul dubio censendum de ignorantia, errore & cæcitate. Si pœna sunt, peccati pœna sunt: omnis namque pœna, ut idem ait: si justa est, pœna peccati est. Ex quibus cum Augustino concludimus: approbare falsa pro veris ut erret inuitus, non est natura instituti hominis, sed pœna damnati; adeoque ut imperitus, insipiens, ignorans, cæcus sit, similiter non est natura instituti hominis, sed pœna damnati. Quemadmodum in illo felici primi hominis statu, id est, antè peccatum, non erant prædicta vitia intellectus, ita quoque non erant vitia appetitus, ut sunt concupiscentia, infirmitas & malitia; quæ omnia, uti & difficultas rectè vocantur concupiscentia, quatenus ab hac producuntur. Illa omnia cum non minus quàm ignorantia, sint vitia & mala, etiam non minus sunt pœna peccati: peccati ergò pœna est quod in hoc statu caro concupiscat adversus spiritum, item ut non quod volumus bonum hoc faciamus. Hoc bellum, inquit Augustinus, nunquam ullum esset si natura humana per liberum arbitrium in rectitudine in qua facta est persistisset: nunc verò qua pacem felix cum Deo habere noluit, secum pugnat infelix. Hæc de illa rebellionè, de infirmitate in hunc modum: in Paradiso etiam si non omnia poterat homo antè peccatum, quidquid tamen non poterat non volebat, & idè poterat omnia quæ volebat. Nunc verò sicut in ejus stirpe cognoscimus & Divina Scriptura testatur, HOMO VANITATI SIMILIS FACTUS EST. Quis enim enumeret quàm multa quæ non potest vellet; dum sibi ipsi, id est, voluntas ejus, ipse animus ejus, eoque inferior caro ejus non obtemperat. Ex his rursus cum Augustino concludimus, sunt reverè peccanti anima duo ista pœnalìa, ignorantia & difficultas, sive concupiscentia, quæ difficultatis, infirmitatis, malitiæ & pugnæ hominis adversus seipsum causa est. Non solum ex eadem origine, peccato scilicet, primitus nascuntur ignorantia & concupiscentia, sed etiam inde, imò & ex se mutuò accipiunt incrementum; ut pro magnitudine, multitudine ac duratione peccatorum augeantur concupiscentia & ignorantia; & quò major concupiscentia, eò major fiat ignorantia; sicut ex adversò quò major ignorantia, major etiam fiat concupiscentia. In hunc modum via Impiorum tenebrosa, nesciunt ubi corruunt, nam indefatigabili lege spargit Deus pœnales cæcitates super illicitas cupiditates: ita à concupiscentiis itur ad ignorantias, ab ignorantibus ad concupiscentias, ab his reditur ad majores ignorantias, sicuti à majoribus ignorantibus ad majores concupiscentias. En quomodo in circuitu impij ambulant.*

II.

Abaëlardus negavit dari peccata Ignorantiæ: eadem doctrina infertur ex sententia cujusdam Vlici Ionson.

EX anteriori Conclusione evidens est veri nominis, sive formalia peccata sæpissime committi tam ex ignorantia, quàm ex concupiscentia. Undè Abaëlardus non minus consequenter, quàm erroneè dixit, *concupiscentiâ & ignorantia nullum peccatum committi:*

con-

consequenter etiam & erroneè dixit : *hujusmodi non esse peccatum , sed naturam* : item quod ab Adamo non trahamus originalis peccati culpam. In quibus Abaelardo consentiat , an ab eo dissentiat fictus quidam Ulicus Jonson, dijudicabit Lector ex iis quæ habet §. 3. in libello cui titulus , *Doctrina nova ac mira de ignorantia &c.* edito , ut fertur, Coloniae suppresso nomine Censoris. Nemo , inquit , *tam est novitius in Theologia , qui nesciat etiamnum hodiè controversi inter Scholasticos , an ad peccandum formaliter sufficiat libertas facti , quod docent pauci , an verò insuper requiratur libertas peccati , ac proindè notitia malitia , quod contendunt Theologi , si paucos excipias , passim omnes.* Terminis illis *libertas facti , libertas peccati* , neminem antè-hac usum fuisse putamus : ut proindè explicationem aut interpretationem non à nobis , sed ab illorum inventore expectare oporteat. Intereà expendemus hanc doctrinam Ulici Jonson : *ad peccandum formaliter requiritur notitia malitia.* Si requiratur *notitia malitia* , non peccatur formaliter , id est non peccatur propriè & absolute loquendo si deficit *notitia malitia*. Non peccatur ergò quotiescumque peccati malitia ignoratur : nam notitiam malitiæ abesse , & malitiam ignorari idem valent. Ex his jam consectaneum , secundum Ulicum Jonson non dari peccata ignorantia , cum peccata ignorantia vocentur illa quæ committuntur ob ignorantiam malitiæ , quæ ipsis inest. Quæ si vera sint , necessum est ut verè dixerit Abaelardus *ex ignorantia nullum peccatum committi.* Et hic quidem unus erat ex erroribus Abaelardi ob quos Guilielmus Abbas ad Gaufridum Carnotensem Episcopum & ad S. Bernardum scripsit in hæc verba : *Dico vobis periculosè siletis , tam vobis quàm Ecclesie Dei* : quod vel maximè dixisset Guilielmus Abbas , si Abaelardus suam illam sententiam de peccatis ignorantia voluisset obtrudere veluti communem eo tempore , pro ut Ulicus Jonson dum adductâ suâ sententiâ , quâ ad peccandum formaliter requirit notitiam malitiæ , subjungit , *quod contendunt Theologi , si paucos excipias , passim omnes* ; siquidem istis verbis hæc sententia Ulici Jonson , veluti communis Theologorum fidelibus obtruditur : quo fieret ut hi , si contrarium non ostendatur , crederent communiter in Ecclesia tradi sententiam ex quâ sequitur *non dari peccata ignorantia* : Item (quod hinc ulterius consectaneum) innumera etiam immanissima hominum peccata excusari ; dum nimirum libidinibus aliisque peccatis toti immerfi , excæcati , ac in reprobum sensum traditi , de Deo & peccatorum malitia vix unquam ampliùs cogitant : ut proindè qui inter peccatores sunt pessimi ac maximè inveterati , hæc ratione minimè erunt culpabiles.

I I I

S. Bernardus ex Scriptura S. probat dari peccata Ignorantia.

S. Bernardus in epistola seu tractatu ad Hugonem de S. Victore cap. 4. probaturus dari peccatum per ignorantiam loquitur in hunc modum : *Is forsitan qui asserit non posse peccata per ignorantiam , nunquam pro suis ignorantis deprecatur , sed potius Propheta tam irridet deprecantem & dicentem : delicta juventutis mea & ignorantias meas ne memineris.* Forsitan & reprehendit Deum exigentem pro peccato ignorantia satisfactionem. *Loquitur enim in Levitico ad Moysen dicens : Anima si peccaverit per ignorantiam , fecerit que unum ex his que lege Domini prohibentur , & peccati rea intellexerit iniquitatem suam , offerret arietem immaculatum de gregibus Sacerdoti , juxta mensuram aestimationemque peccati , & rursùm : Qui orabit pro eo quod nesciens fecerit , & dimittetur ei qui per errorem deliquit in Domino.*

Si ignorantia nunquam peccatum est , cur dictum est in Epistola ad Hebræos , quia in secundo tabernaculo semel in anno solus Pontifex intraret , non sine sanguine , quem offerret pro sui & populi ignorantia ? Si peccatum ignorantia nullum est , non ergo peccavit Saulus , quod persecutus est Ecclesiam Dei , quoniam quidem ignorans hoc fecit ,